

PT-*kontakt*

PINSEKIRKEN TABERNAKLET SKIEN / JUNI 2021

God
sommer!

Menighetsblad for Pinsekirken Tabernaklet Skien

Besøksadresse: Cort Adellers gate 5
Kontoradresse: Frederik Stangs gate 12
Kontortid: Tirsd. og onsd. kl.10-14
Telefon: 46 97 13 57
Tlf. barnehagen: 46 97 13 51
E-mail: post@tabernaklet.no
Internett: www.tabernaklet.no
Pastor: Helge Terje Gilbrant
Adm. leder: Vidar Tellefsen
Barnepastor: Adrian Arnoldsen
Ungdomspastor: Hannah Waskaas Lien
Miljøarbeider: Sara Arnoldsen
Kasserer: Svein Follegg

Redaktør: H. T. Gilbrant
Redaksjonskomité:
Helge Terje Gilbrant: pastor@tabernaklet.no
Vidar Tellefsen: vidar@tabernaklet.no

Menighetens bankkonti:

Bank menighetskasse: 7202.05.26034
Bank misjon: 7202.05.26042
Bank PSGS-gaver: 7177.05.81650
Tabernaklets VIPPS nr: 11271

TABERNAKLET OG MISJON

VÅRE MEDARBEIDERE:

Egypt:

Pauls' ministry v/ Rasha og John med team

Jordan: Rhanda

Israel: Andy Ball

Belgia: Miriam og Johnny Pettersen

Hviterussland:

Nina, Gennady, Pavel og Mikhail

Ukraina: Igor, Sergey og Vjatcheslav

Moldova: Alex

Kenya:

Klinikk i slummen i Kisumu
v/ Anne-Stine Reidarsen

Bønneområder:

Synja i Russland og Bangladesh

Vi er med på noe stort:

Be for misjonsarbeidet!

Krukka og keramikeren

Fortellingen om krukka og keramikeren er for mange en kjent historie. Dette er fortellingen om profeten Jeremia som står og ser på keramikeren som lager ei krukke, men så skjer det noe som gjør at resultatet ikke blir som ønsket. Fortellingen blir som oftest brukt som et løfte om at Gud begynner om igjen, og at det alltid blir som Gud vil til slutt, men er det fortellingens virkelige innhold?

Keramikere, eller pottemakerer som er bibeloversetternes vanligste betegnelse, var et vanlig håndverk på bibelsk tid. Krukker ble benyttet til alt mulig, de kunne i tillegg knuses lett. Og slikt blir det arbeid av for keramikere. Profeten Jeremia hadde vel stått mange ganger og sett på keramikerne som arbeid, og slik stod han denne dagen for kanskje mer enn 2700 år siden, gjenfortalt i Jeremia 18:1-12. Men så ble det som var dagligdags til noe spesielt. Jeremia så det som skjedde, og det var da Herren begynte å talte til profeten.

Gud begynner om igjen... Som nevnt innledningsvis, et åpenbart poeng med fortellingen er jo som trøst til oss om at dersom Guds plan med oss eller andre ikke lykkes, så gir Gud oss ikke opp, men begynner om igjen. Dette uttrykkes jo tydelig i vers 4 "Når karet han holdt på å lage av leire, ble mislykket i pottemakerens hånd, laget han det om til et annet kar, slik han syntes det var riktig." Men når vi leser hele sammenhengene, vers 1 til 12, så er det også et annet hovedtema som virkelig fortjener vår refleksjon.

Vår ansvar for eget liv Vers 7-12 viser tydelig at profeten også viser oss en annen side. Her understrekes at Gud ikke begynner om igjen dersom vi ikke selv vil begynne om igjen. I disse versene får vi klare utsagn om at Gud legger sin planer, både om straff og velsignelse, men Gud kan forandre sin beslutning. Når Gud ser hvordan vi mennesker oppfører oss, er ikke han bunnet av sine planer og hva han har sagt han vil gjøre. At Gud ikke er bunnet av slikt viser jo Bibelen oss igjen og igjen, så det bør ikke overraske noen av oss.

Gud gjør som han vil! Det er vel det som er den sentrale meningen med hele fortellingen. Gud gjør som han vil! Og hva Guds vilje er, det er avhengig av hva vi vil og hva vi gjør. Det virker som om Gud alltid vil det beste for den enkelte, han er drevet av en fullkommen, evig og ubegrenset kjærlighet til sin skapning. Men bibelordene sier klart at Gud kan sende både ulykke og smerte, men det er ikke det han egentlig ønsker. Guds tanker er til fred og gjenoppretelse, det er det han vil.

Fortellingen, alle 12 versene, viser oss at våre valg får en konsekvens for Guds handlinger. Versene viser også at Gud både er mektig til og genuint ønsker å gjenopprette det som har gått i stykker. Han kaster oss ikke bort for all tid, men bruker den tid som trengs for at vi skal vende oss til ham, og la Gud få sin vei med oss. I min barndomstid husker jeg at dette verset ofte ble sunget:

*La da Gud få sin vei, Han har planer med deg.
Kjærlighet strømmer ned, som en flod full av fred.
La da Gud få sin vei, Han har planer med deg.
La da Gud, la da Gud få sin vei.*

Helge Terje Gilbrant

JUBILANTER

90 ÅR	Helene Thorsell	07.07.2021
85 ÅR	Ivar Aas	29.09.2021
	Rachel Gundersen	03.11.2021
	Ivar Johannessen	29.12.2021
80 ÅR	Grethe Jakobsen	28.07.2021
	Ane Lise Austad	04.08.2021
	Jorunn Elstrøm	10.09.2021
	Hans A. Holmen	30.09.2021
	Olav Otto Halvorsen	24.10.2021
	Lillian Wetting	08.12.2021
	Elda Ester Carrasco	20.12.2021
	Erling Adolf Dalheim	30.12.2021
	Marit Pettersen Lindgren	19.08.2021
75 ÅR	Signe Lill Refsdal	02.07.2021
	Rolf Andersen	07.07.2021
	Berit Esther Henriksen	01.09.2021
	Edel Taran Fjeldvik	28.09.2021
	Einar Johansen	20.11.2021
70 ÅR	Jan Helge Aarhus	19.07.2021
	Lill-Enid Grüner	05.08.2021
	Judy Njoki Kamau	06.08.2021
	Anne Sandland Drågen	24.09.2021
	Hege Unni Mjaugedal	11.11.2021
60 ÅR	John Olav Børven	01.08.2021

Fødte:

28. mai 21 kom lille jenta vår Marie Taranrød Johansen til verden og Samuel ble storebror. Foreldre er Line Taranrød Johansen og Jan-Michael Johansen.

Døde:

Gerd Kløcker	10.01.2021
Marie Pedersen	28.04.2021
Håkon Bergsland	21.05.2021

Noen glimt av hva som skjer i Pinsekirken Tabernaklet Skien

Når dette skrives er smittesituasjonen i Skien noe usikker, men planen for sommeren er at det blir Gudstjenester hver søndag kl. 11.00, bønnemøte tirsdager kl. 11.00 og sommerkelder på onsdager i juli. Hvor mange vi får lov og samles og om det blir påmelding er litt usikkert nå, men vi følger myndighetenes råd og vil fortsetter med samlingene så lenge vi kan. Følg med på Tabernaklets hjemmeside for oppdatert informasjon.

Søndager kl. 11.00 Gudstjeneste

Tirsdager kl. 11.00 Bønnens time

Onsdager kl. 19.00 Sommerkveld, fra 30. juni til 28. juli

Mandag 9. til onsdag 10. august

Bo-hjemme leir 1. til 7. klasse. Påmelding til Check-in.

Søndag 22. aug. 11.00 Samlingssøndag

Søndag 26. sept. 11.00 Ten-Tro Gudstjeneste (utsatt fra mai)

FYRESDAL:

Telemarkstevne: **Torsdag 22. til søndag 25. juli.**

Kick-off Weekend i Fyresdal er planlagt **3. til 5. september.**

MENIGHETSKONTORET

Kontortid tirsdag og onsdag kl. 10.00-14.00.

Tlf. 46 97 13 57. Ta kontakt – vi hjelper deg!

Tlf. Tabernaklets barnehage: 46 97 13 51.

Velkommen til Pinsekirken Tabernaklet Skien!

Ungdomsarbeidet

Til tross for at vårhalvåret har vært preget av nedstenging og gjenåpning om hverandre har vi hatt et veldig fint halvår. Vi begynner virkelig å se frukter av arbeidet det siste året, med stort fokus på å være et inkluderende og åpent miljø der alle skal føle seg hjemme. Vi startet litt på nytt i høst da mange nøkkelpersoner hadde flyttet og kjernen igjen var relativt liten. Fra å være en gjeng på mellom 20 og 30 var vi de siste møtene før ny nedstenging stabilt 50 ungdommer. Vi er ikke lenger bare mange ungdommer på møtene fordi folk stikker innom fra andre ungdomsmiljøer, men vi har fått en god kjerne som er våre egne ungdommer. I skrivende stund er vi dessverre stengt ned igjen, men på kontaktlisten har vi over 60 ungdommer som vi følger opp. Vi kan si mye om tall, tall er selvfølgelig ikke alt, men de gir oss en pekepinn på at vi er på vei i riktig retning.

Like gøy er det at disse ungdommene ønsker å investere i arbeidet. Vi har fått opp en nytt lovsangsteam for ungdommene, med flere ungdommer som aldri har spilt eller sunget i team før. Vi ser også at både teknikerteam, miljøteam (vertskap) og nå også et nytt riggeteam er på plass og vokser, slik at høsten blir mindre og mindre skremmende. Jeg er privilegert som også har et helt suverent lederteam i ryggen. Amalie Grinilia, David Karlsen, Johanne Vindenes, Kenneth Augestad Olsen, Kamilia Saleh og Marius Lien, er en solid gjeng som investerer mye tid og energi på å bygge et ungdomsmiljø hvor det skal være godt og trygt å komme. Ungdommene skal ikke «bare» høre om Jesus, men også se hvordan en kan leve målrettede liv med Jesus i fokus. Vi kan si mye klokt fra talerstolen, men vi tror nøkkelen til å nå dagens ungdom er

autentiske og ærlige ledere som tørr å snakke om de vanskelige tingene og som tørr å være ærlige.

Rett før vi måtte stenge ned introduserte vi en ny sang for ungdommene, «another in the Fire» av Hillsong United.

*“There is another in the fire
Standing next to me
There is another in the waters
Holding back the seas
And should I ever need reminding
What power set me free
There is a grave that holds no body
And now that power lives in me”*

Dette har for meg vært en sang som beskriver veldig godt situasjonen vi er i og det vi har opplevd spesielt i ungdomsarbeidet dette året. Sangen er inspirert av historien i Daniels bok om Sjad-rak, Mesjak og Abed-Nego som nektet å tilbe gullstatuen og blir kastet i ildovnen, men ingen av dem blir skadet og i ovnen viser det seg en fjerde mann. Det er en annen med i ilden, en annen som er med når en møter motgang og pandemi. Det er tydelig at det har vært en annen med i utfordringene vi har møtt dette året og at Jesus har gitt vekst til tross for utfordrende forhold.

UNG-
DOMS-
ARBEID

Hannah / ungdomspastor

BYFEST! Utefestivalen til Skien

Søndag 27. juni kommer “Ufestivalen” til Skien og Released. Det blir show, lovsang, bykampen, aktiviteter, festivalstemning, tale, utrusting og konfetti som vil gi en smak av ufesten sine tre verdier – JESUS, Vennskap og Moro. Påmelding skjer via Checkin.

Barnepastoren har ordet

Vi har denne våren variert mellom digitale og fysiske møter. Det har vært en utrolig innsats med fantastisk humør fra alle dere der hjemme og alle ledere for barnearbeidet. Det er gøy å se at flere ser på den digitale barnekirken. Vi prøver så godt vi kan å gjøre det morsomt og å lære hva bibel-boka forteller oss. Et høydepunkt var samling med en "Mesterens Disiplin" utfordring for alle, og feiret med vafler og kos.

Tweensklubben har åpnet og stengt gjennom våren i takt med smittevernstiltak. Likevel har vi holdt koken og hatt flere gode samlinger med høy lyd, hard gaming, foldede hender, tøffe konkurranse og vill jubel. Vi har prøvd mye nytt, men det mest elleville var tweensklubb ute, der fylte vi hagen med gaming og lek.

Leir – Sprø som knekkebrød. Mer enn noensinne savner vi nå Fyresdal Kurs og leirsted. Vi savner vennene våre fra hele Telemark, alt godteriet, våken til langt på natt og selv-følgelig møtene der vi virkelig møter Jesus.

Men hva gjør vi når vi ikke kan dra til leir? Jo, vi flytter leiren til oss. Vi kjørte Derfor bo-hjemme-leir i vinterferien og var 23 barn som sammen lærte om den Den Hellige Ånd og hadde tre elleville dager her i Skien. Vi fikk boltre oss i

hele kafeen på Tabernaklet og Barnas hus ble et stort «escape room» fylt med bibelnøtter som måtte løses for å komme ut. Det var en helt nydelig leir og vi nådde flere barn vi ikke har sett før, hverken her eller i Fyresdal. En lokal leir var rett og slett helt fantastisk og derfor kjører vi ny bo-hjemme-leir i august. Vi gleder oss og mer informasjon kommer gjennom sommeren så holde deg oppdatert på våre sosiale medier, facebook, instagram og nettsider.

I juli kan du som har barn i barnekirkealder også bli med på Telemarksstevnet. I år blir det en litt kortere uke i Fyresdal, men med tanken «less is more» blir det bare en enda bedre stevneopplevelse enn tidligere. For her blir det helt kanakkas for deg på barnestevnet. Du vet det blir bra når fyrverkeriet Carina Arca sitter og planlegger barnestevnet. Så kom hele familien og nyt disse dagene i Fyresdal.

Hvis du sitter i sola og nyter en deilig is og tenker: «Hva skjer til høsten?» Kan du være trygg på at vi fortsetter moro der den stoppet. Det skjer spennende ting i barnekirken, nye lagkonkurranser på tweensklubb, kickoff, hallovenn og mye mer så jobb med et par gode vitser i sommer så gleder vi oss enormt til å se deg igjen!

Sommergåte
Hvorfor skrev Moses
«de ti bud» på stein?

Han fikk ikke låne
Noahs ark.
Svar:

Johanne Vindenes

Vikar for Hannah Waskaas Lien

Marius og Hannah Waskaas Lien venter barn og vi trenger vikar for Hannah mens hun er i fødselspermisjon. Vi er kjempe takknemlig for at dette har ordnet seg på en god måte ved at Johanne Vindenes og Marius Lien har sagt seg villig til å vikariere. Begge er allerede med i ungdommenes lederteam, et bedre utgangspunkt enn engasjerte og ivrige ungdommer kan vi ikke få! Marius er jo gift med Hannah, så alt ligger til rette for en nær og god kommunikasjon. Marius har fra høsten en mindre lærerstilling i tillegg til å være fotballdommer. Han er tilbudt en 50% stilling. Johanne skal være student og er tilbudt en 20% stilling. Dette tror vi blir en flott løsning!

Gro og John Agersten

Misjonærene Gro og John Agersten kom i fjor høst flyttende fra Rjukan til Skien, de fant seg raskt til rette i vårt fellesskap og i dette nummeret av PT-Kontakt er det en glede å presentere de for menigheten. Mange i vår menighet kjenner navnene Gro og John Agersten og noen kjenner de personlig. Gro og John er "klassiske" misjonærer, fra ungdommen bar de på et bevisst og konkret kall til tjeneste. Så forlot de alt, gikk ombord som passasjerer i fraktbåten med noen få passasjerplasser, så bar det ut til Sør-Amerika og Peru.

Ekteparet Agersten har flyttet inn i en koselig leilighet, bare noen hundremeter fra Tabernaklet. Da undertegnede kom innfor dørene kjentes den gode lukta av kaffe og bordet viste tydelig at nå ble det både kaffe og søtsaker, og ikke minst ble det en lang og hyggelig samtale. Det første John måtte fortelle om var bakgrunnen for noen av de mange tingene fra Peru som stod utstilt. Da Gro og John reiset ut var det jo viktig å ta lysbilder som senere kunne bli vist på

misjonsmøte i Norge, men her var det mer enn lysbilder. John forteller, og samtalen flyttes raskt fra ting til mennesker. Øyne gløder av begeistring og innlevelse. Jo, jeg visste det på forhånd, men nå er det tydelig, jeg snakker med en ekte og fullblods misjonær.

Kallet til misjon var nok sekundært i forhold til kallet til tjeneste for Gud. Å lytte til Gro når hun forteller om sin "om-

Gro og John Agersten i sitt koselige hjem i Skien.

Til venstre: Gro har søndagsskole teksten. Flanellografen var et godt hjelpemiddel for å fange både barn og voksnes oppmerksomhet. Til høyre er det John som underviser under en bibeluke på Tigre Playa.

vendelse” som barn, og forstå at den hellige stunden da hun bestemte seg for å tro på Jesus, det er høytid å få lov å lytte til. Å høre om ei ung jente som bestemmer seg for å bli en kristen og tilhøre Gud, og hvordan dette blir retningsgivende for et helt liv, det skaper både ærefrykt og refleksjon.

John ser med beundrende øyne på kona si. Han forteller om hvordan den “fine” Oslo jenta havner i Peru, blant urbefolkning langt inne i jungelen. Han forteller om hverdager med mange utfordringer, og uttrykker sin beundring for at Gro orket og turte. For Gro selv er det visst ikke det minste merkelig – det var jo kallet det, forklarer hun.

Gro og John reiste første gang ut til Peru i 1966, siste gang de kom hjem etter fullført misjonsperiode var i 1999. Det ble til sammen 6 perioder, den siste varte i hele fem år. Etter det var de også tre år som bistandsarbeidere og prosjektledere på Cuba. Selv etter så mange år som misjonærer i Peru er de visst ennå ikke helt ferdig men Peru. Det ble et livslangt engasjement, med vennskapsbånd som ikke brytes, og et kall om å spre evangeliet som heller ikke er trukket tilbake, selv om det allerede er mange år siden pensjonsalderen ble oppnådd. Tross alt, John feiret 80-års dagen sin i fjor høst, Gro er noen år yngre, men også hun passerte 70 for noen år siden. Når Gro og John har anledning til å besøke Peru og besøker noen av menighetene som de har fått være med å grunnlegge så er det mange som veldig gjerne vil ha besøk. Ikke mindre enn 35 menigheter ble grunnlagt og hjulpet til å bli et livskraftig fellesskap. Gro forklarer at det er jo mindre menigheter, men så var det små isolerte landsbyer langt inne i jungelen, ofte flere dagers båttur innover Amazonas og elvens mange forgreninger.

John er en dyktig bibellærer, men også en praktisk mann. Han fikk orden på ting, og med en enorm arbeidskapasitet så ble ting gjort. Av utdanning er John hjelpepleier, men det var ikke helsearbeider som egentlig var oppgavene hans, han var evangelist-misjonæren og menighetsbyggeren. Gro

var lærerutdannet, og det betydde svært mye for dem også rent privat. De to barna fikk bo sammen med foreldrene og fikk all sin skolegang der, sammen med barna til en annen misjonærfamilie som de delte mye av tjenesten med. For barna var årene i jungelen både spennende og lærerike. De har klart seg godt, og Gro og John uttrykker sin store glede og takknemlighet over at det har godt bra med begge barna og at de begge har fått bevare fine minner av gode opplevelser og en god barndom.

Selv om ikke helsearbeid var ment å være en del av deres tjeneste så ble det jo det likevel. Når behovene er der og ingen andre kan hjelpe så må vi jo bare, forklarer Gro. Så forteller de om hvor heldige de var som kunne ha radiokontakt med en Wycliffe lege som de kunne konferer med, og som også hadde sendt dem en bok som var enestående god til å hjelpe å stille riktige diagnoser. Så fikk de kvantumsrabatt på medisiner, slik at de hadde noe å hjelpe med. Sener fikk de gjennomført en Norad prosjekt der de bygde et helsesenter i en av de større landsbyene, dette ble raskt og gradvis overtatt av de lokale og den dag i dag er dette det viktigste helsetilbudet i området.

Gro og John kan se tilbake på et spennende og meningsfullt liv. Et liv med mange og store oppgaver. Når de var hjemme i Norge mellom periodene ute i Peru så var det alltid mye å gjøre. John var i flere perioder medpastor i Salem kirken i Oslo, i tillegg til mange møtebesøk med både forkynnelse og misjonsinformasjon. Gro arbeidet enten som lærer eller som saksbehandler for skolestyret på misjonskontoret PYM.

Veldig mye mer kan sies om Gro og John. For tiden er de begge opptatt med å skrive ned minner og fortelle om både pionertid og et arbeid som stadig vokser. De har en særdeles interessant blogg, der kan alle lese mer om et spennende og meningsfullt liv:

<https://peru.agersten.com/>

FELLESARBEIDET i Telemark

La oss fortsatt stå sammen for evangeliet i regionen vår.

5. Mos 4:10

"Kall folket sammen for Meg, og Jeg skal la dem få høre Mine ord."

Fellesarbeidet som menighetene i Telemark er sammen om har hatt mange utfordringer i Corona-tida. Leirarbeidet stopper naturlig helt opp da det ikke er lov å samle folk fra forskjellige kommuner.

I fjor høst ble det åpnet for å kunne arrangere Tenleir, men ellers har leirarbeidet ikke vært mulig å gjennomføre. Det samme gjaldt fjårets Telemarkstevne.

Ingen av oss hadde for et år siden sett for oss at vi også denne sommeren skulle måtte avlyse og nedkorte arrangementer i Fyresdal, men slik er situasjonen, og det må vi bare forholde oss til. Barnas Sommerleir har vi måttet avlyse også dette året. Leirteamet oppfordrer menighetene til å i stedet arrangere "Bo-hjemmeleir" lokalt rundt omkring. I fjor sommer ble det gjort på tre forskjellige steder, og denne sommeren vil det kanskje gjøres på enda flere steder.

Vi ser nå virkelig fram til bedre tider der vi igjen får mulighet til å samle folk på mer normal måte. Mange savnet veldig Telemarkstevnet i Fyresdal i fjor, men planleggingen av denne sommerens stevne har også vært vanskelig, siden ingen har visst hvilke restriksjoner som vil gjelde. Nå ser vi en mulighet til å kunne gjennomføre sommerens Telemarkstevne, om enn i en litt nedskalert format. Det vil kanskje

fortsatt være en del restriksjoner vi må forholde oss til, som registrering av alle besøkende, avstandsregler o.s.v., men så sant det ikke dukker opp nye smittebølger eller at myndighetene kommer med nye innstramninger og restriksjoner, så blir det stevne i Fyresdal i år.

Vi har bestemt at stevnet kortes noe ned, vi starter torsdag kveld 22. juli, og avslutter søndag 25. Leirstedet og campingen har imidlertid åpent tidligere, så det er fullt mulig å tilbringe hele uka i Fyresdal for de som ønsker det. Stevnedagene blir som vi kjenner fra tidligere, med både barnas stevne, tweens og youth-camp, i tillegg til møter i hallen. I år blir det med ulike talere fra Telemark, og når det gjelder sang og musikk har vi vært heldige å få Vetle Jarandsen med band i fra Oslo til å komme.

Vi er overbevist at dette kommer til å bli fine dager, hvor vi igjen kan samles og oppleve fellesskapet på denne idylliske perlen av et leirsted vi er så heldige å ha i Fyresdal.

Som styreleder i PFT (Pinsevennenes Fellesarbeid i Telemark) vil jeg uttrykke stor takknemlighet for det menigheten i Tabernaklet Skien bidrar med i fellesarbeidet. Mange fra Skien engasjerer seg både i leirarbeid og i stevnet, og det er til så stor velsignelse for arbeidet i Telemark.

Rolf Inge

KICK-OFF

Til stor glede er arbeidet mot vår felles menighetsweekend til Fyresdal, KICK-OFF, i gang. Vi håper virkelig å få med alle til denne nydelige plassen hvor jord og himmel møtes den 3.-5. september. Vi kan også møte kjente ansikter som blir både oppbyggende og hjertevarmt.

Både i kjente og nye innpakninger skal vi sprengre grensene for moro og bli støle i kjevene av smil og latter. Siden vi mistet dette flotte samlingspunktet i fjor håper vi du har spart opp forventning og energi for å ha en dobbelt så bra kickoff i år.

Denne gangen med egen aktivitet for barn, foreldre og unge voksne på lørdagen, i tillegg til et allerede nydelig konsept som videreføres. Helgen byr på lovsang, undervisning og sketcher, i tillegg til delemøte lørdagskvelden som vi alltid går oppløftet og inspirert ut av.

På dagtid blir det tur for de som ønsker med felles grilling rundt både bål og kjele. Konkurranser for alle generasjoner og selvfølgelig en leirkveld med banebrytende (og noe tørr) humor.

Du får alt du har drømt om og mer til. Her kommer du tett på Jesus, skaperverket og like viktig, vi ønsker vi at alle

vi kan komme litt tett på hverandre. Bli med og bli bedre kjent med den flotte menigheten din. Du er ønsket og velkommen!

Om du vil kan du starte smilingen allerede nå for denne opplevelsen kommer med det man kan kalle kosepriser.

Priser:

3-6 pers rom / per person	500,-
dobbeltrum helg	800,-
enkeltrom helg	1400,-
mat helg	350,-
mat ungdom 12-18 helg	150,-
camping helg	600,-
fellesvask	150,-
NB: max per familie	2500,-

Det er virkelig flotte mennesker som er med å planlegge dette, så du skal være trygg på at i Fyresdal blir du godt ivaretatt. Så uansett om du er en camper, glamper, hotellkandidat eller en leilighetskakse blir det moro for deg og din familie denne helgen. Ta turen, inviter med flere og spre ryktet. Vi møtes i Fyresdal!

Takk til Øyfrid Sofienlund – slutter som rektor ved Grenland kristne skole

Onsdag 17. august 2011 var en historisk dag, det var første skoledag for Grenland kristne skole. Når vi nå ser tilbake er det ti gode år som nå er fullført.

Det er mange ting som måtte på plass før første skoledag, både godkjenning, skolebygg og klasserom. Men det viktigste som må til for å kunne tilby elevene en god skolehverdag er utvilsomt personale.

Skolens styre lette, annonserte og forhørte seg, og gleden var stor da Øyfrid Sofienlund svarte ja til å avslutte sin pastortjeneste i Pinsekirken Tabernaklet Bergen, for å bli skolens første rektor. Hun og ektemann, Tom-Edvin kom flyttende med sin familie og selv om bare Øyfrid var ansatt ved skolen ble Grenland kristne skole et prosjekt som de begge ga sitt hjerte til.

Øyfrid hadde en solid og relevant utdanning innenfor pedagogikk og ledelse, mange år med pastorerfaring og en “gründer” innstilling der hun la all sin kraft inn i oppgaven for å bygge en skole med et godt miljø for både elever og ansatte. Under Øyfrids ledelse laget skolen et motto, det var: “Med hjerte for alle og øye for den enkelte”. Dette mottoet har vært førende for skolens målsetting gjennom hele Øyfrids tid som leder, og det er vi både glade og takknemlige for.

Skolen er nå 10 år og “pioner-tiden” er over. Når nå Øyfrid avslutter sin tjeneste ved skolen overlater hun en skole med et stort potensialet. Skolen vil nå inngå et samarbeid med Oasen Skole, som er et nettverk av flere skoler med en klar kristen evangelisk profil. De fleste av skolene i Oase-nettverket er på Sørlandet, så dette blir en utvidelse av fokus området også for Oasen. Skolen vil fra høsten 2021 skifte

navn til Oasen skole Grenland. Betydningen av å få inn en profesjonell samarbeidspartner som vil overta hovedansvaret for skoledriften gir oss styrke til å forsøke å realisere kjøp av et nytt skolebygg. I løpet av høsten håper vi å kjøpe Strømdaljordet 58, så vil vi i løpet av første halvår 2022 gjøre store ombygninger av bygget slik at det høsten 2022 skal være et topp moderne skolebygg, dimensjonert for minst 150 elever.

I tillegg til å takke Øyfrid for de 10 årene hun har ledet Grenland kristne skole vil jeg også rette en stor takk til Øyfrid for de fem årene hun har vært med i Menighetsrådet i Tabernaklet. Da hennes valgte periode på fem år nærmet seg fullført ga Øyfrid beskjed om at hun ikke ønsket gjenvalg. Øyfrid har som medlem av Menighetsrådet hatt et stort engasjement, men selv om Øyfrid nå slutter i menighetsrådet er vi glade for at hun fremdeles er en del av vårt menighetsfelleskap.

Øyfrid, takk for en helhjertet innsats, vi ønsker deg og dine fortsatt alt godt og Guds rike velsignelse.

Helge Terje Gilbrant

Bønnens makt

Det var i det tidsrommet jeg sprang moturs på lokalvei 222 i Skottevig for å bearbeide de tunge byrdene. Jeg slet med uvisshet om jeg ville finne tilbake til meg selv. Smertens år 2016 ble samtidig vendepunktet i livet mitt.

Skottevik i Høvåg er kjent for bosetninger tilbake til jernalder. Folk der kalles høvdinger etter høvdingegravene som ble bygd i rullesten 3000 år tilbake i tid.

I motsetning til øvrig grøde i Agder er jordsmonnet der vel-signet i dyp svart muld. Alt vokser seg stort i denne avsideliggende plassen ut ved havet. Fuglelivet der er rikt og jeg kunne telle et dusin artsfeller utenfor stuen med hese svar fra mine egne undulater. Rødstrupen var min favoritt som bygde rede i krattet ved inngangsdøren.

Hvis du er sensitiv og litt overfølsom er det lett å ta innover seg respekten for dem som levde der før oss. Jeg antar at det kan være en grunn til at hver enkelt, liksom meg selv fant fred der.

Det var på joggeturene jeg møtte 'dem', i mine øyne 'de vellykkede parene' hånd i hånd, de som hadde hverandre. Jeg hadde bare meg selv. Uten å forme ordene inni meg, ba jeg likevel i ånden om at jeg ikke måtte forlate livet før jeg var elsket.

En ettermiddag da jeg kom hjem og hvilte en stund på den rare sofaen min fra fjern tid, et sted mellom våken og drømmetilstand møtte jeg noe fint som er vanskelig å formidle med ord.

Budet jeg mottok ble innledningen til vendepunktet i livet mitt i Trefoldighetskirken i Arendal da jeg ble omhyllt av Guds godhet og kunne gå ut der fra med ny retning i livet mitt.

Kort tid etter, og kanskje litt for tidlig, fikk jeg tilslag på jobbsøknad i Kragerø og flyttet dit.

Før året er omme reiste jeg verden rundt og hver morgen og kveld takket jeg Gud for hans miskunn.

Jeg har i nåtid dvelt ved og tenkt at jeg kanskje burde være litt forsiktig med hva jeg ba om der i Skottevik. Det å møte Guds kjærlighet og i tillegg få 'fanget fullt' av det jordiske, kan virke overveldende, men det blir jo feil å tenke at «nå holder det». Jeg velger å ta imot kjærligheten og ønsker i takknemlighet å spille den videre.

Jeg fant siden veien til bekjennelse og dåp i Pinsekirken Tabernaklet i Skien og prøver i dag å uttrykke min tilfredshet over tilhørighet til mitt åndelige hjem.

Det er jo ikke slik at vi kristne på noen som helst måte er jordisk begunstiget eller kan ha forventninger til det, men det å gå med Jesus gir meg styrke til møte de vanskelige tingene.

Så fint det er å tilhøre et småfelleskap hvor vi kan snakke om de viktige og av og til vanskelige temaene i livene våre. Nå sist i eget hjem ba vi sammen med oppriktig ønske om helbred for mitt barns sykdom. I en slik stund blir jeg fylt av den Hellige Ånds tilstedeværelse og kraft som jeg vanskelig kunne ervervet meg på annet vis.

Jeg har lagt merke til at medvandrere kan føle frustrasjon over ikke å bli bønnhørt om ønske om helbredelse av sine nærmeste. Det kan føles sårt og frustrerende. Det jeg selv har erfart er at bønn kan formidle kraft og trøst til å hjelpe oss gjennom livets utfordringer og til slutt det uunngåelige.

Vi kan ikke alltid vite hvordan de vi ber for eller med vil reagere, men ofte blir dem vi bryr oss om fylt av varme og trøst i visshet for at vi i ånden vil gå de tunge stegene sammen. Kjære medvandrere, vær frimodig, ikke være redd for å be for eller sammen med dem som sårt trenger vår støtte og trøst.

Gud velsigne dere.

Budbringeren

Drømmene er vanskelig å tyde.

Jeg er alene, jaget og redd.

Mine tapre undulater har sluttet

å synge og flyr hvileløst rundt.

Sår stillhet råder og jeg tar innover meg at vi må tåle mye før det hele er over.

Jeg lengter etter det jeg mistet, men bestemmer meg i det mørke hvelv at jeg vil være min egen helt til det siste.

Jeg har gått meg bort i et dalskjær og søker ly. I min ånd ber jeg om hjelp i det jeg i tretthet når knestående.

Under nattens mørkeblå svøpe, trer budbringeren frem og vekker meg til en verden i fred. Hun tar min hånd og leder meg inn der tiden står stille.

Fryktløs og omsvøpt, fester jeg blikket mot askammen med håp, ærefrykt og vilje til å forsake.

Ut av morgendiset stiger lyset frem og alt faller på plass til en ny dag og jeg blir en del av den.

Guds kjærlighet redder meg ved daggry og jeg tenker på hva det gjør med meg og hvordan jeg kan spille lyset videre.

I takknemlighet for Frelserens nåde vil jeg frimodig vitne om ham som satte meg fri fra skyld, til et liv omsluttet av den fullendte godhet.

Bengt

Dåp og medlemskap

Pinsekirken Tabernaklet Skien er en menighet som står fast i sin baptistiske forankring. Dette kommer tydelig til uttrykk gjennom forkynnelse og praksis. Spørsmålet om mennesker som ikke er troende døpte skal kunne være medlemmer er ikke et spørsmål om vårt dåpssyn, men et forordningsspørsmål om hvem som skal kunne være medlemmer og ha stemmerett på menighetsmøter.

Spørsmålet om hvem som kan bli medlemmer i Tabernaklet er et spørsmål menighetsrådet og tidligere eldsteråd begynte å arbeide med for mange år siden. Spørsmålet i all sin enkelhet er: Må de som ønsker å være medlemmer i Tabernaklet også være døpt som troende? I menighetens vedtekter står det i § 7: "For å kunne bli medlem må vedkommende tro på Gud, bekjenne Jesus som sin Frelser og Herre og være døpt som troende." Vedrørende menighetens trosgrunnlag står det i §2: "Menigheten er en frittstående pinsemenighet etter nytestamentlig forbilde. Den bygger sin lære på Bibelen som Guds ord. Menigheten tilslutter seg Den apostoliske trosbekjennelsen og praktiserer et baptistisk dåpssyn." Det er altså §7 som samtales om, slett ikke §2.

Dagens praksis

I tilfelle noen ikke er så kjent med vår praksis, la meg raskt forklare hvordan vi skiller mellom medlemmer og det vi kaller menighetstilhørige. Hovedforskjellen er at medlemmer har stemmerett i menighetsmøter og kan velges inn i menighetsrådet, mens menighetstilhørige ikke har stemmerett og heller ikke kan velges inn i menighetsrådet. I utgangspunktet kan alle som ønsker å bli menighetstilhørige bli det, det er ikke en gang nødvendig med bekjennelse av tro på Gud. Alle barn av medlemmer blir vanligvis innmeldt som menighetstilhørige og noen ganger er det voksne som av forskjellige grunner selv velger å være menighetstilhørige og ikke medlemmer.

Nåværende samtale er om vi burde åpne for at de som ikke er døpte som troende, men som bekjenner tro på Gud og Jesus som Herre og frelser, også skal kunne bli medlemmer av menigheten. I den aktuelle samtalen vektlegges det i utgangspunktet to spørsmål. Det er for det første om bibelen gir klare normative utsagn, dernest hva som gir størst mulighet til å oppfylle vår oppgave om å dele evangeliet og å være en lokal menighet med åpne dører, bygd på Jesu ord og lære.

Hva sier bibelen?

Bibelen sier lite eller ingenting om dette spørsmålet. Begreper som stemmerett og protokoll som skiller mellom medlemmer og menighetstilhørige er helt fraværende i bibelske tekster, så der får vi lite hjelp til å konkludere. Å skille mellom medlemmer og menighetstilhørige har altså ikke noe direkte bibelsk fundament, men det er dermed naturligvis ikke av den grunn "ubibelsk". Ordningen er en praktisk løsning for å imøtekomme andre viktige hensyn som blir oppfattet å være i samsvar med den totale bibelske undervisning.

Det er mange dåpstekster som har betydning i denne sammenhengen, men disse tekstene forbindes tydeligst med at det ikke er medlemskap i en lokal kirke som er fokus, men tilslutning til Kristus og i det til hans kropp.

For nærmere studie av relevante dåpstekster viser jeg til en oversikt som Kai Tore Bakke har laget:

- 1) Beskrivelser av Jesu dåp (Matt 3: 13-17, Mark 1: 9-11, Luk 3: 21-22 og Joh 1: 29-34)
- 2) Beskrivelser av dåp av mennesker som blir kristne. Beskrivelsene kan her være forskjellige, men det knyttes gjerne opp mot tro (eller en Guds erfaring) og tiden fra omvendelse til dåp virker å være kort (Apg 2: 38, Apg 8: 12-13, 36-39, Apg 9: 18, Apg 10: 44-48, Apg 16: 15, 33-34, Apg 18: 8, Apg 19: 1-7 og Apg 22: 16).
- 3) Teologiske utsagn om dåp. Disse er i hovedsak svært kortfattede og knyttet til behandling av et større tema (Matt 28:18-20, Mark 16: 16, Rom 6: 1-11, 1 Kor 10: 1-4, Gal 3, 26-27, Efes 4: 3-6, Efes 5,25-27, Kol 2: 11-15, Tit 3: 5-7, Heb 6: 1-6 og 1 Pet 3: 20-22).
- 4) Tekster som tradisjonelt er knyttet til dåp, men som det ikke er selvklaart at skal knyttes til dåp. Flere av dem kan likeså gjerne knyttes til det å komme til tro, eller å motta åndens gave. Noen ligger nærmere dåpen (1 Kor 6: 11, 1 Kor 12: 13, Heb 10,21-23) enn andre som mest sannsynlig dreier seg om åndens dåp eller lignende (Joh 3: 3-6, 2 Kor 1:21-22, Efes 1: 13-14, Efes 4: 30, Kol 1: 13-14, 1 Tim 6: 12-13, 2 Tim 2: 11 og 1 Joh 2: 20, 27).
- 5) Noen beskriver en feil form for dåp. Noe som tyder på at man hadde alternative dåpspraksiser (1 Kor 1: 11-17 og 1 Kor 15: 29)

Faktorenes orden...

I Apgj. 2:41 beskrives det som vi kan oppfatte som en naturlig rekkefølge av viktige hendelser. "De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker." For oss med et baptistisk dåps-

syn er dette en oversiktlig og en god beskrivelse. Hva det å bli "lagt til menigheten" innebærer er jo tydelig nok, de ble kristne. Og tanken på at noen var kristne uten å være en del av menigheten var utenkelig. Slik var det den aller første 1. pinsedag, det som omtales som menighetens fødselsdag. At alle disse 3 000 hadde en utviklet trosbekjennelse er utenkelig. At de hadde den fjerneste idé om dagens debatt om medlemmer eller menighetstilhørige er utelukket. Like utenkelig er det at de hadde noen som helst refleksjon rundt den dåpsdebatt som i dag føres mellom de forskjellige dåps-syn. Det eneste de hadde var troen på en oppstandne Kristus, og dette var nok til at de lot seg døpe og dermed bekjente troen på Den oppstandne, og alle som hadde denne tro tilhørte Ham, og hans kropp. De var medlemmer!

Det vi alle er enige om

I samtalen om troende dåp skal være en betingelse for medlemskap mener jeg tydelig å merke en sterk grad av enighet.

- Vi som menighet skal være en åpen og inkluderende kirke der alle skal oppleve seg velkommen og verdsatt.
- Vi tror på et særlig enhet blant alle Guds barn. Det er ikke enighet som er det viktigste kriteriet for denne enhet, men Guds Ånd som ved tro bor i alle Guds barn.
- Tabernaklet skal bare forkynne og praktisere en dåpsform, der personlig bekjennelse av tro er en betingelse for å bli døpt og at dåpen skal skje med full neddykkelse.
- Det er ikke frelse i dåpen, slik at de som ikke er døpt som troende fullt ut skal respekteres som fullverdige kristne søsken.
- Vi ønsker en forkynnelse og praksis som på en god, inkluderende og klar måte tydeliggjør dåpens betydning.
- Vi ønsker å ha en protokoll som tydeliggjør hvem det er som tilhører vår lokale kirke.
- Vi ønsker at hele familier i vårt fellesskap sammen skal finne en plass for sin gudstjeneste, dette skal være uavhengig av dåpsyn og andre lærespørsmål som er underordnet frelsspørsmålet.

Betydningen av å være "medlem"

Betydningen av å ha navnet sitt som medlem i en protokoll oppfattes forskjellig. For en tid siden hørte jeg om en eldre dame som lå for døden, for henne ble det helt avgjørende at hun ville ikke dø uten å være medlem i en lokal kirke. Den lokale pinsepastor ble tilkalt, de hadde troende dåp som betingelse for medlemskap, men dåp med full neddykkelse av den døende var utenkelig. Løsningen ble at pastoren fravek sin teologi, døpte henne med tre never vann og skrev henne inn i menigheten som døpt medlem. Den lokale pastor sa at dette var unntaket som bekrefter regelen. Om pastoren gjorde rett er i denne sammenheng irrelevant, dette viser bare viktigheten det var for kvinnen å bli innført som medlem i en lokal menighet. For andre betyr et navn

i en menighetsprotokoll ingenting. Det er tydelig at dette kan oppleves forskjellig. Noen vil mene at "andre" bør fint kunne føle seg som medlemmer uten å være medlemmer, men bare menighetstilhørige, men slikt kan altså oppleves veldig forskjellig fra person til person. Konklusjonen er at for noen betyr det utvilsomt veldig mye å bli inkludert og anerkjent som medlem.

Et praktisk spørsmål

Vi står ikke i første rekke ovenfor et teologisk spørsmål, men et praktisk spørsmål som ikke bibelen omtaler. Eksisterende ordning med å skille mellom medlemmer og menighetstilhørige var en praktisk måte å løse dette på, i dag er det noen som mener at vi bør se annerledes på dette.

Med vår ordning har vi opplevd at personer som har kommet flyttende til vår by og som ønsket å bli medlemmer hos oss, har opplevde seg avvist. Da de fikk vite at bare den ene av ektefellene kunne bli medlem og den andre menighetstilhørig var deres svar at de ønsket å være medlemmer i samme menighet, så de fant seg et annen fellesskap. Vi kan hevde at det er jo ikke store forskjellen på å være medlem og menighetstilhørig, så det burde de "tåle", men de opplevde det ikke slik.

Vi kan også hevde at den part som ikke er døpt som troende bør døpe seg, men det er ikke så lett når man oppriktig mener at den dåpen de fikk som barn er gjeldene. De ønsker ikke å praktisere "gjendåp", og det praktiserer heller ikke vi. Vi står i slike tilfeller ikke ovenfor mennesker som vil være ulydige mot Guds ord, men som tvert imot ønsker å være lydige mot det de forstår som det bibelen viser oss.

Veien videre

Menighetsrådet drøfter om vi kan finne en måte å inkludere alle bekjennende troende på i vårt menighetsfellesskap. Vi ser at for noen er ordningen med å skille mellom medlemmer og menighetstilhørige problematisk. Ingen ønsker å legge til rette for en "utvanning av vår dåpsforkynnelse", tvert i mot. Vi ønsker alle å gi en tydelig invitasjon til alle troende om å bli en del av vårt menighetsfellesskap, vi ønsker å være en inkluderende menighet med åpne dører. Samtidig vil vi med godhet og respekt klart forkynne og praktisere det vi tror er bibelens lære om spørsmål som tro, dåp, helliggjørelse, forvalteransvar og tilhørighet. Det virker som om det åpenbart er flere hensyn som vi må ta, og vi ber om Guds hjelp og nåde. Vi tror på bønn og tror at vi sammen skal finne en god ordning som ivaretar både vårt teologiske ståsted og det åndelige fellesskap som vi som Guds barn får lov å være en del av.

Helge Terje Gilbrant

Årsrapport og regnskap 2020

Onsdag 17. mars ble menighetens årsmøte avholdt og i år som i fjor ble dette den siste samlingen vi hadde før det ble en ny nedstengning av vår virksomhet på grunn av Corona smitte i Skien. Det alle meste av vår virksomhet i 2020 ble sterkt påvirket av smittesituasjonen og begrensninger i virksomheten. Situasjonen bedret seg noe mot sommeren og sommerprogrammet med gudstjenester, bønnemøter og sommerkvelder som nesten gikk som normalt. Alle større arrangementer måtte avlyses som Telemarkstevne, Kick-off weekend, seniorfesten og nyttårsfestene for å nevne noe. Besøktjeneste og småfellesskap ble også rammet av pandemien og telefonen og digitale hjelpemidler har i perioder vært eneste mulighet for å holde kontakt med hverandre.

Livet i menigheten stoppet likevel ikke helt opp i 2020. Vi har jobbet mye med å nå menigheten, både barn, ungdom og voksne ved å produsere digitale programmer når det ikke var mulig å samles fysisk. Det ble en bratt og nyttig læringskurve for oss. Vi håper digitale kontorgudstjenester, barnekirke og ungdomsprogrammer har vært til glede for mange.

Når det gjelder ansatte i Tabernaklet ble det noen forandringer i 2020. Bjørn-Richard Pedersen sluttet som ungdomspastor for å reise ut i misjonstjeneste til Romania. Hannah W. Lien som da var barnepastor overtok som ungdomspastor med utvidet ansvar for lovsangs-tjenesten.

Adrian som allerede hadde 30% stilling i barnehagen fikk nå 70% stilling som barnepastor. Sara Arnoldsen fikk en nyopprettet 30% stilling som miljøarbeider spesielt rettet mot unge familier.

Til tross for et spesielt og utfordrende år kan vi på mange måter se tilbake på året 2020 med takknemmelighet. Vi har ønsket 16 nye medlemmer velkommen og det økonomiske resultatet av menighetsdriften ble veldig bra. Oppsummert kan vi si at selv om offerinntektene har gått noe ned ble resultatet av driften kr 1 333 000. Det var flere faktorer som var årsaken til det, blant annet var det et bra resultat i barnehagen vår, og en stor gave fra en av våre eldre som flyttet fra omsorgsboligen og som gav verdien av leiligheten sin til menigheten.

På grunn av at vi i lange perioder i 2020 har vært nedstengt har driftsutgiftene også vært noe mindre enn vanlig. Det at mange av våre medlemmer er med på fast givertjeneste med skattefordel har i disse tider vært til stor velsignelse og sørget for en stabil inntekt til menigheten som har gjort at vi har kunnet opprettholdt våre forpliktelser også til våre støttepartnere utenfor våre landegrenser. Vi oppfordrer enda flere til å benytte seg av muligheten til å gi gaver på denne måten og samtidig få skattefordel av dette. Ta kontakt med menighetskontoret så ordner vi det. I etterkant av årsmøte bestemte misjonsrådet i samarbeid med økonomirådet og menighetsrådet å gi en ekstra gave til våre samarbeidspartnere i Hviterussland på kr 100 000.

Hele årsrapporten for 2020 ligger på vår hjemmeside. Velg fanen kirke og nedlastinger.

Den kan også hentes i papirformat på menighetskontoret.

Hjelp til "disse mine minste"

Skolegang til fattige
messianske jøders barn
i Jerusalem.

Kasserer: Reidun Warud
Pb. 250, 3054 Krogstadelva.

Konto: : 05345211529
NPAI (Norske pinsevenners
arbeid i Israel)

Info: tlf. 911 32 604,
e-post: w-hanorr@online.no

Stiftelsen Tabernaklet Omsorgsboliger

*"Et godt sted å bo
i hjertet av Skien"*

Kontakt Vidar Tellefsen
Tlf.: 90 94 67 27
Epost: vidar@tabernaklet.no

Otto Halvorsen

Porsgrunnsvn. 188, 3735 Skien

- * Fakturering
- * Regnskap
- * Årsoppgjør

Tlf 40 40 18 22

Transport & Gravemaskindrift

Widar Lindgren Transport

Sivert Urnesveg, Skien
tlf. 35 50 03 33, 952 81 405, 909 89 484

Strømdalsåsen 10, 3718 Skien
Tlf 957 21 616 jdnorrman@gmail.com

Skien
BEGRAVELSESBYRÅ
Alfsen

tlf. 35 52 49 00, post@skienbeg.no
Rektor Ørns gate 16, 3717 Skien
www.skienbeg.no

ALLTID HER FOR DEG

telefon 35 59 90 00, www.signalsko.no

Gaver – også med skattefradrag

TABERNAKLET	HVITERUSSLAND
SKIEN	ISRAEL
TELEMARK	JORDAN
BELGIA	EGYPT
UKRAINA	KENYA

Frivillige gaver muliggjør menighetens drift og misjonsengasjement!

For 2020 er maksimumsgrenser for gaver med skattefradrag,
kr. 50 000,-. Ønsker du skattefradrag, ta kontakt med
Svein Follegg, tlf. 456 11 085 eller menighetskontoret,
tlf. 469 71 357, post@tabernaklet.no

TUSEN TAKK!

Pinsekirken
Tabernaklet Skien

Returadresse: Pinsekirken Tabernaklet Skien, Frederik Stangsgate 12, 3717 Skien

SKAL DU FLYTTE? HAR DU FLYTTET? Husk å gi oss din nye adresse!

BARNAS SIDE

Finn fem feil! Da de kastet ut garnet der Jesus sa, fikk de så mye fisk at båten nesten sank! De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Monica Bauleo)

Finn navn på 10 dyr!

Inne i rutenettet er det gjemt 10 dyrenavn. De står fra venstre mot høyre, og nedover. Kan du finne alle?

O	L	V	I	P	O	L	V	I	R	A
K	Y	G	R	A	P	E	K	A	T	T
L	V	I	P	N	A	S	I	N	Å	J
A	F	L	O	D	H	E	S	T	T	S
T	R	Ø	N	A	U	L	E	I	T	O
R	E	V	N	L	N	U	B	L	Æ	M
O	K	E	I	U	D	X	R	O	P	O
P	A	N	K	I	D	R	A	P	I	R
I	B	K	A	N	I	N	T	E	P	O

Gi
barnebladet
Barnas til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene er hentet
fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00.

Her kan du
fargelegge.

– Jeg håper det
ikke blir regn i dag, sa
kengurumamma.
– Det er så travelt når
ungene leker inne.

Vitser

En musunge tittet
ut av musehullet om
kvelden. Da fikk den se
en flaggermus.
– Mamma! ropte
musungen.
– Jeg har sett en
engel!